

## Володимир Олексійович Бобров

(до 70-річчя від дня народження)



**8 січня 2013 року виповнилося 70 років членові-кореспонденту НАН і НАМН України, відомому українському вченому та громадському діячеві Володимирі Олексійовичу Боброву.**

Свій шлях медика і науковця Володимир Олексійович розпочав у 1966 р. у Запорізькому медичному інституті. У 1968 р. Володимир Олексійович захистив кандидатську, а в 1980 р. – докторську дисертацію, у 1982 р. здобув звання професора, працював завідувачем кафедри, а згодом проректором Запорізького інституту вдосконалення лікарів ім. М. Горького. У 1985 р. очолив кафедру кардіології Київського інституту вдосконалення лікарів (нині – кафедра кардіології і функціональної діагностики Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика), якою керував до 2012 р. Водночас він обіймав низку важливих посад: у 1985–1990 рр. – головний терапевт, а в 1990–1998 рр. – головний кардіолог МОЗ України, у 1989–1998 рр. – директор Інституту кардіології ім. М.Д. Стражеска. Упродовж 1994–1995 рр. В.О. Бобров був міністром охорони здоров'я України. Він – член-кореспондент НАН України (1991) і НАМН України (1993), дійсний член АН вищої школи України (1995).

Основним напрямком наукових досліджень В.О. Боброва була серцево-судинна патологія, зокрема порушення ритму серця, артеріальна гіпертензія, ішемічна хвороба серця, організація кардіологічної допомоги. Саме він запропонував концепцію «аритмогенного серця», яка дає змогу вийти на новий рівень розуміння фундаментальних аспектів патогенезу аритмій і обґрунтувати новітні підходи до стратегії й тактики їх діагностики та лікування. Крім цього, Володимир Олексійович вивчав патології органів дихання і травлення, а останніми роками зосередився на проблемах клінічної й експериментальної кардіології.

Під керівництвом В.О. Боброва вперше в Україні впроваджено методи внутрішньокоронарного тромболізису та ангіопластики.

У складі робочої групи з порушень серцевого ритму Українського наукового товариства кардіологів Володимир Олексійович брав участь у підготовці стандартів діагностики й лікування фібриляції передсердь. Не можна оминати ува-

гою і самовіддану роботу В.О. Боброва в Центрі підготовки космонавтів, за яку він здобув повагу і вдячність підкорювачів космосу.

Багато зусиль Володимир Олексійович докладав для розвитку кафедри кардіології і функціональної діагностики НМАПО – опорної в Україні. В освітню програму ним було введено нові цикли тематичного вдосконалення з клінічної аритмології, клінічної фармакології в кардіології, передатестаційні цикли з кардіології. Протягом останніх 5 років він опублікував близько 20 методичних рекомендацій, готував підручники з кардіології і функціональної діагностики для системи післядипломної освіти.

В.О. Бобров проводив велику лікувально-консультативну роботу в ННЦ «Інститут кардіології ім. М.Д. Стражеска НАМН України», низці медичних закладів Києва та України, був консультантом Державного лікувально-оздоровчого управління.

Він – член Європейського товариства кардіологів, Європейської асамблеї кардіологів, Ради з клінічної кардіології Американської асоціації серця; елект-президент наукових товариств кардіологів країн СНД; академік Нью-Йоркської академії наук та Міжнародної академії інформатики при ЮНЕСКО.

У вересні 1993 р. завдяки зусиллям В.О. Боброва – тодішнього голови президії

правління – Українське наукове товариство кардіологів стало повноправним членом Європейського товариства кардіологів. Від 1994 р. з ініціативи Володимира Олексійовича видається «Український кардіологічний журнал».

У доробку В.О. Боброва – понад 1000 наукових праць (близько 220 з них надруковано за кордоном), зокрема 50 монографій, посібників і програм для післядипломного навчання лікарів-терапевтів і кардіологів, 87 методичних рекомендацій, 30 патентів на винаходи.

Володимир Олексійович особисто підготував 32 докторів і 78 кандидатів медичних наук. Він створив відому в Україні й за кордоном кардіологічну школу.

В.О. Бобров – член редколегій багатьох поважних медичних часописів. Плідну наукову і педагогічну діяльність Володимира Олексійовича відзначено званням «Заслужений діяч науки і техніки України» (1990), премією ім. М.Д. Стражеска НАН України (1994).

*Асоціація кардіологів України, редакційна колегія «Українського кардіологічного журналу», наукова і медична спільнота, колеги й учні сердечно вітають Володимира Олексійовича з ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, довгих років життя й успіхів у всіх починаннях.*